

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1340/2019
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Светлана Главашки, адвокат из ..., против туженог „Сојапротеин, АД Бечеј, чији је пуномоћник Митар Влаховић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2491/18 од 19.11.2018. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2491/18 од 19.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2491/18 од 19.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју П1 137/15 од 31.05.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете плати укупно 360.000,00 динара и то: 160.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, 120.000,00 динара за претрпљене физичке болове и 80.000,00 динара за претрпљени страх, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева преко досуђеног износа од 60.000,00 динара до тражених 1.000.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, преко досуђених 120.000,00 динара до тражених 500.000,00 динара за претрпљене физичке болове, преко досуђених 80.000,00 динара до тражених 500.000,00 динара за претрпљен страх, као и преко досуђене камате од дана пресуђења до тражене законске затезне камате од 10.09.2015. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове од 196.093,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, а одбијен је захтев преко досуђеног за тражену законску затезну камату од правноснажности до извршности одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2491/18 од 19.11.2018. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Бечеју П1 137/15 од 31.05.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да разлози за одлучивање о ревизији тужиоца нису основани.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају тужилац је тражио накнаду нематеријалне штете због погоршања здравственог стања, имајући у виду да је код туженог послодавца обављао тешке физичке послове и да је до погоршања здравственог стања дошло због услова процеса рада. По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер се ревизијским наводима оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у погледу доприноса тужиоца насталој штети и одлуке о висини сваког вида проузроковане штете, о чему судови одлучују у сваком конкретном случају. Тужилац је уз ревизију доставио правноснажне одлуке судова којим указује на неуједначену судску праксу, међутим, у овим одлукама није реч о идентичној чињеничној и правној ситуацији у односу на коју је одлучивано у овом поступку, тако да нема разлога за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 10.09.2015. године, са захтевом за накнаду штете од укупно 1.600.000,00 динара. Поднеском од 29.05.2018. године тужба је преиначена

повећањем захтева за исплату, тако што је тужилац тражио исплату укупно 2.000.000,00 динара и то 1.000.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, за претрпљене физичке болове и страх по 500.000,00 динара. Тужбени захтев је делимично усвојен за укупно 360.000,00 динара, тако да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде 1.640.000,00 динара, што је динарска противвредност од 13.877,13 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законског цензуса за изјављивање ревизије који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић